

Vyvěšeno dne: 14. 7. 2026
Svěšeno dne: 28. 7. 2026

Pavla Dvořáčková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Sylvie Šiškeové a soudců Tomáše Kocourka a Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **Rivica s. r. o.**, IČO: 06465218, se sídlem Donatellova 2003/6, Praha 10, zast. Mgr. Ing. Janem Boučkem, advokátem se sídlem Opatovická 1659/4, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2019, č. j. 74/2019-190-TAXI/5, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 7. 2025, č. j. 8 A 103/2019-141,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] V této věci se Nejvyšší správní soud (NSS) již počtvrté zabývá přestupkovou věcí žalobkyně v souvislosti s poskytováním dopravních služeb prostřednictvím platformy Uber.

[2] Žalovaný shledal žalobkyni vinnou ze spáchání čtyř přestupků podle § 35 odst. 1 písm. g) zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, a šesti přestupků podle § 35 odst. 2 písm. w) téhož zákona, které byly zjištěny při šesti kontrolních jízdách v období od října 2017 do ledna 2018. Žalobkyni byla uložena pokuta ve výši 525 000 Kč.

[3] Žalobkyně se proti rozhodnutí žalovaného bránila u Městského soudu v Praze, který napadené rozhodnutí dvakrát zrušil (rozsudky ze dne 15. 12. 2021, č. j. 8 A 103/2019-46, a ze dne 10. 1. 2023, č. j. 8 A 103/2019-67). Oba tyto rozsudky však ke kasačním stížnostem žalovaného zrušil Nejvyšší správní soud (NSS) rozsudky ze dne 12. 10. 2022, č. j. 10 As 28/2022-26, a ze dne 16. 1. 2024, č. j. 2 As 40/2023-43. Posléze městský soud žalobu zamítl rozsudkem ze dne 13. 3. 2024, č. j. 8 A 103/2019-98; tento rozsudek však byl ke kasační stížnosti žalobkyně také

zrušen (rozsudek NSS ze dne 14. 4. 2025, č. j. 2 As 88/2024-60). Žalobkyně nyní kasační stížností napadá v pořadí čtvrtý rozsudek městského soudu, jímž byla její žaloba znovu zamítnuta.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[4] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) v kasační stížnosti podrobně rekapituluje průběh předcházejícího řízení a připomíná ústavní východiska správního trestání. Ve vztahu ke spojení přestupkových řízení žalovaným až v průběhu odvolacího řízení namítá, že vyjádření městského soudu k této otázce spočívající v pouhém odkazu na závěry NSS považuje za nepřezkoumatelné. K tomu odkazuje na četné závěry vrcholných soudů k přezkoumatelné práci s judikaturou.

[5] Stěžovatelka dále argumentuje proti závěru městského soudu, podle něhož nesprávné tvrzení žalovaného, že všechny kontrolní jízdy proběhly po vydání rozsudku NSS ze dne 31. 10. 2017, č. j. 9 As 291/2016-136, nemá vliv na zákonnost jeho závěrů. Tento závěr považuje za absurdní. Nejedná se o dílčí nepřesnost, ale zásadní vadu. Městský soud nepřípustně a v rozporu s právním názorem NSS korigoval závěry žalovaného.

[6] Městský soud také nesprávně posoudil námitku týkající se zákonnosti uložené sankce. Z rozhodnutí žalovaného nelze seznat, jak dospěl k výši sankce a jaké principy při tom užil. Rozhodnutí žalovaného je v této části neodůvodněné a nepřezkoumatelné. Stěžovatelka nesouhlasí ani se závěry NSS ohledně užití asperační zásady. V demokratickém právním státě je totiž třeba zvolit výklad příznivější pro jednotlivce.

[7] Stěžovatelka dále uvádí, že městský soud nesprávně posoudil námitku týkající se označení stěžovatelky jako součásti *organizované skupiny* v rozhodnutí žalovaného. Tento pojem je třeba vykládat v souladu s terminologií trestního práva a nepodloženost závěrů žalovaného v tomto směru také způsobuje nezákonnost jeho rozhodnutí. Obdobně nepřezkoumatelné jsou úvahy žalovaného ohledně označení stěžovatelky jako *velkého dopravce*. Tyto úvahy jsou pouhými smyšlenkami a nevychází z dokazování či analýzy trhu. Stěžovatelka také namítá, že rozsudek městského soudu je zatížen vadou z důvodu opomenutí navržených důkazů. Napadený rozsudek nevysvětluje, jaké důkazy byly provedeny a jaké nikoli, a jak byly hodnoceny.

[8] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti také obsáhle připomíná dosavadní procesní vývoj. Otázku přípustnosti spojení řízení a dostatečnosti odůvodnění odkazem na rozhodnutí kasačního soudu již NSS vyřešil ve svých předchozích rozsudcích v této věci. Pokud jde o otázku spáchání přestupků po vydání rozsudku č. j. 9 As 291/2016-136, nešlo podle odvolacího rozhodnutí o přitěžující okolnost. První kontrolní jízda proběhla skutečně před vydáním tohoto rozsudku. Pokud jde o druhou kontrolní jízdu, ta proběhla zhruba týden po jeho vyhlášení; s ohledem na jednotnou právní podporu dopravců využívajících službu Uber tedy o něm stěžovatelka nejspíš měla povědomí. Žalovaný dále podrobně popisuje postupné zpřísnování sankcí v praxi správních orgánů od zavedení služby Uber v roce 2014 (zvýšení pokut za jednotlivé porušení zákona z cca 50 000 Kč na 150 000 Kč). Ani rozsudek č. j. 9 As 291/2016-136 zjevně přístup stěžovatelky k dodržování zákona nezměnil. Pokuta uložená stěžovateli je přiměřená i bez ohledu na to, že v době první kontrolní jízdy ještě nebyl rozsudek č. j. 9 As 291/2016-136 vydán. Povědomí dopravců o právním rámci služby Uber se zvyšovalo již dříve. K doložení své rozhodovací praxe navrhuje žalovaný důkaz rozhodnutím ve věci jiného dopravce, kde byla za přestupky spáchané při třech kontrolních jízdách ve stejném období uložena pokuta 325 000 Kč.

[9] Pokud jde o zákonnost sazby pokuty, tuto otázku již vyřešil NSS, a kasační stížnost je tedy v této části podle žalovaného nepřípustná. Žalovaný však z opatrnosti připomíná principy

pokračování

užití asperační zásady. Stěžovatelka si byla jejího užití vědoma již ve správním řízení. Uložená sankce je řádně odůvodněna a správní orgány adekvátně zohlednily závažnost spáchaných přestupků. Argument stěžovatelky ve vztahu k principu *in dubio pro mitius* již NSS také vypořádal v předcházejícím zrušujícím rozsudku.

[10] Ve vztahu k označení stěžovatelky za součást *organizované skupiny* žalovaný uvádí, že městský soud k této otázce odkázal na přílehlavou judikaturu NSS. Dopravcům využívajícím službu Uber je poskytována jednotná právní podpora. Jejich právní povědomí je proto také výrazně vyšší než u samostatných podnikatelů. Nešlo o přitěžující okolnost, ale o součást popisu postupného zpřísnění správní praxe. Označení stěžovatelky za *velkého dopravce* bylo řádně odůvodněno. Nejde o zákonný pojem; žalovaný pouze stěžovatelku takto označil s ohledem na absenci informací o její majetkové situaci, když posuzoval, zda nebude mít uložená pokuta likvidační dopad. Při namátkových kontrolách stěžovatelka provozovala šest vozidel s šesti různými řidiči v průběhu cca čtvrt roku. Aplikace Uber přitom neumožňuje selekci dopravců, resp. řidičů. Žalovaný proto logicky učinil závěr, že stěžovatelka disponovala velkým množstvím vozidel a řidičů, tedy byla *velkým dopravcem*.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[11] Kasační stížnost je jako celek přípustná a projednatelná, není však důvodná. Některé námitky stěžovatelky jsou nepřipustné.

[12] Podle § 104 odst. 3 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), *kasační stížnost je dále nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.*

[13] Kasační stížnost stěžovatelky je její druhou v pořadí v této věci, celkově pak jde již o čtvrtou kasační stížnost v totožném soudním řízení. NSS se tedy musel předně zabývat otázkou, v jakém rozsahu je kasační stížnost přípustná.

[14] Zruší-li NSS v řízení o kasační stížnosti rozhodnutí krajského (městského) soudu, je vysloveným právním názorem vázán nejen krajský soud, ale také kasační soud sám, rozhoduje-li za jinak nezměněných poměrů v téže věci o kasační stížnosti proti novému rozhodnutí krajského soudu. Změny původně vysloveného právního názoru se senát, který o nové kasační stížnosti rozhoduje, nemůže domoci ani předložením věci rozšířenému senátu (usnesení rozšířeného senátu ze dne 8. 7. 2008, č. j. 9 Afs 59/2007-56, č. 1723/2008 Sb. NSS). Smyslem § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. je, aby se NSS znovu nemusel zabývat věcí, u které již jedenkrát svůj právní názor na výklad práva závazný pro nižší soud vyslovil, a to v situaci, kdy se nižší soud tímto právním názorem řídil (náleze Ústavního soudu ze dne 8. 6. 2005, sp. zn. IV. ÚS 136/05).

[15] Opakovaná kasační stížnost je přípustná, jestliže směřuje k právní otázce v předchozí kasační stížnosti neřešené proto, že zejména pro vadný procesní postup nebo vadu obsahu rozhodnutí krajského soudu řešena být nemohla (usnesení rozšířeného senátu ze dne 22. 3. 2011, č. j. 1 As 79/2009-165, č. 2365/2011 Sb. NSS, body 24 a 25).

[16] Stěžovatelka předně namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku, neboť k námitce nezákonnosti spojení věcí v průběhu odvolacího řízení městský soud pouze odkázal na závěry vyslovené v druhém zrušujícím rozsudku kasačního soudu v nynější věci, aniž by ji sám zhodnotil (bod 46 napadeného rozsudku).

[17] Tato kasační námitka je striktně vzato přípustná, neboť namítá nepřezkoumatelnost nejnovějšího rozsudku městského soudu, a tudíž ji logicky stěžovatelka nemohla uplatnit dříve. Fakticky však jde o obsahově totožnou námitku, jakou již stěžovatelka uvedla ve své předchozí kasační stížnosti ve vztahu ke třetímu rozsudku městského soudu, který byl v této části formulován totožně. Ve svém třetím zrušujícím rozsudku NSS tuto námitku nepřezkoumatelnosti vyhodnotil jako nedůvodnou a uvedený způsob prostého odkazu na kasačně závazné závěry shledal přezkoumatelným (bod 16 rozsudku č. j. 2 As 88/2024-60). NSS nemá důvod se těchto závěrů nedržet i nyní. Tato námitka tedy není důvodná.

[18] Stěžovatelka dále namítá, že z napadeného rozhodnutí není patrné, jak žalovaný dospěl ke svým závěrům o výši sankce a jaké principy při tom užil. Odůvodnění výše uložené pokuty tedy považuje za nepřezkoumatelné. Otázkou přezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného co do výše uložené sankce se však již NSS zabýval ve svém druhém zrušujícím rozsudku (body 36-40 rozsudku č. j. 2 As 40/2023-43) a uzavřel, že rozhodnutí žalovaného je přezkoumatelné. Jde tedy o kasační námitku směřující do otázky, kterou již v nynější věci NSS závazně vyřešil, a proto jde o námitku nepřipustnou.

[19] Stěžovatelka také podrobně polemizuje se závěry NSS vyslovenými k užití asperační zásady podle § 41 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. V tomto případě jde zjevně o argumentaci směřující přímo proti závaznému právnímu názoru NSS vyslovenému v nynější věci (body 25-37 rozsudku č. j. 2 As 88/2024-60), a tedy opět o kasační námitku nepřipustnou.

[20] Stěžovatelka dále vznáší dva okruhy námitek ve vztahu k tomu, že byla v rozhodnutí žalovaného označena za součást *organizované skupiny*, resp. za *velkého dopravce*. Tyto námitky jsou přípustné, neboť NSS se k těmto otázkám doposud nevyjadřoval, a to pro předčasnost takového posouzení, resp. pro nepřezkoumatelnost rozsudku městského soudu (body 38 a 40 rozsudku č. j. 2 As 88/2024-60).

[21] S námitkou označení stěžovatelky za součást organizované skupiny se městský soud vypořádal v bodech 68 a 69 napadeného rozsudku, kde odkázal na dřívější závěry NSS také vyslovené ve vztahu k dopravcům užívajícím službu Uber označeným za *organizovanou skupinu* (rozsudek NSS ze dne 21. 2. 2023, č. j. 10 As 39/2021-41). V citovaném rozsudku NSS uvedl, že byť toto označení nelze označit za zcela ideální, lze pochopit, proč je žalovaný užívá, neboť dopravci využívající službu Uber představují organizačně propojené seskupení. Nejde tedy o obvinění trestněprávního charakteru (bod 20 citovaného rozsudku).

[22] Kasační soud nevidí důvod se těchto dříve vyslovených závěrů desátého senátu nepřidržet i nyní. Je zjevné, že i v nynější věci žalovaný užitím tohoto pojmu (s. 14 odvolacího rozhodnutí), který stěžovatelka zjevně vnímá poněkud pejorativně, pouze poukazoval na organizační propojenost jednotlivých dopravců na platformě Uber. Nejedná se o odkaz na trestněprávní pojem *organizovaná zločinecká skupina* (§ 129 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník), a nejde tedy ani o vadu, která by způsobovala nezákonnost rozhodnutí žalovaného.

[23] Na námitku nepodloženosti označení stěžovatelky za *velkého dopravce* městský soud reagoval v bodech 70-72 napadeného rozsudku. Vysvětlil, že nešlo o užití žádného zákonem definovaného pojmu a žalovaný takto pouze stěžovatelku označil v rámci posouzení možného likvidačního účinku pokuty, neboť dospěl k závěru, že stěžovatelka poskytovala větší počet přeprav a zaměstnávala řadu řidičů.

pokračování

[24] NSS s těmito závěry městského soudu souhlasí a ztotožňuje se s nimi. Stěžovatelka ve správním řízení namítala likvidační dopad uložené sankce, avšak nedoložila žádné podklady ohledně své aktuální majetkové situace, ani tyto informace nebylo možné získat z veřejně dostupných zdrojů. Jelikož podstata přestupků stěžovatelky spočívala mj. i v porušení evidenční povinnosti ve vztahu k užívaným vozidlům, nedisponovaly správní orgány ani informací o tom, kolik přesně vozidel stěžovatelka provozuje.

[25] Žalovaný proto přistoupil k odhadu pravděpodobné majetkové situace stěžovatelky. Vyšel přitom z úvahy, že jestliže při namátkových kontrolách v Praze prostřednictvím aplikace, která neumožňuje selekci dopravce, resp. řidiče, kontrolující narazili v průběhu cca čtvrt roku na šest různých vozidel s šesti různými řidiči provozovanými stěžovatelkou, je zřejmé, že stěžovatelka je patrně velkým dopravcem (s. 14 rozhodnutí žalovaného). Tuto úvahu žalovaný využil pro srovnání s rozhodovací praxí ve vztahu k malým dopravcům (podnikajícím fyzickým osobám), kteří provozují pouze jediné vozidlo (s. 12 rozhodnutí žalovaného), čímž odůvodňoval přiměřenost uložené sankce.

[26] S ohledem na výše uvedené má NSS za to, že žalovaný postupoval v souladu s relevantní judikaturou (k odhadu majetkové situace přestupce obecně srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133, č. 2092/2010 Sb. NSS) a své úvahy řádně odůvodnil. Myšlenkový postup žalovaného se kasačním soudu jeví jako logický. Jak NSS uvedl ve skutkově obdobné věci, pokud žalovaný v případě pasivity stěžovatele využil pro stanovení výše sankce svého odhadu, který v rozhodnutí přezkoumatelným způsobem popsal, nelze tomuto postupu nic vytknout (rozsudek ze dne 20. 5. 2021, č. j. 1 As 373/2020-40, bod 22). Tato námitka tedy není důvodná.

[27] Stěžovatelka dále napadenému rozsudku vytýká, že z něj nevyplývá, jaké důkazy byly provedeny a jaké nikoli a jak je městský soud hodnotil. Ani tato námitka neobstojí. Ze zvukového záznamu z jednání konaného dne 30. 7. 2025, s nímž se NSS jako součástí spisu městského soudu seznámil, vyplývá, že stěžovatelka navrhovala při jednání provedení tří důkazů – screenshotů vyhledávače NSS a článku „*Město má novou páku na Uber. Soud: je to běžná taxislužba*“, a to za účelem zjištění, kdy byl zveřejněn rozsudek č. j. 9 As 291/2016-136, resp. kdy vstoupil ve veřejnou známost, a dále příkladů dalších blíže nespecifikovaných rozhodnutí žalovaného za účelem osvětlení jeho rozhodovací praxe. Prvním dvěma důkazním návrhům soud vyhověl, tyto důkazy provedl a ze zjištěných časových sousledností vyšel (bod 66). Třetí důkazní návrh soud pro nadbytečnost zamítl, což odůvodnil v bodě 63 napadeného rozsudku.

[28] Je pravdou, že městský soud mohl to, jak s důkazními návrhy naložil, popsat explicitněji, např. v pasáži, kde popisuje průběh jednání (body 42-43 napadeného rozsudku), namísto prolínání těchto informací s věcným posouzením žaloby. NSS však má za to, že toto případné pochybení městského soudu při dokazování nemohlo mít vliv na zákonnost jeho rozsudku (přiměřeně srov. rozsudek NSS ze dne 15. 4. 2009, č. j. 1 As 30/2009-70, bod 30). Dva ze tří stěžovatelkou navrhovaných důkazů městský soud provedl a vyšel ze skutkových zjištění, která přdestřela. V případě třetího důkazního návrhu pak vysvětlil, proč má za to, že v souladu s judikaturou není rozbor rozhodovací praxe žalovaného v nynějším případě relevantní.

[29] Konečně stěžovatelka považuje za zásadní vadu rozhodnutí žalovaného skutečnost, že na s. 14 napadeného rozhodnutí je uvedeno, že všechny kontrolní jízdy proběhly až po vynesení „zlomového“ rozsudku č. j. 9 As 291/2016-136. To však není pravda, neboť první kontrolní jízda proběhla dne 10. 10. 2017, zatímco uvedený rozsudek byl vydán až dne 31. 10. 2017. Žalovaný toto své pochybení uznává, má však za to, že nemá vliv na zákonnost jeho rozhodnutí.

[30] Městský soud na tuto argumentaci reagoval v bodech 65-67 napadeného rozsudku. Uvedl, že povědomí o tom, že uvedené jednání je postihováno, nevplývalo v dané době pouze z rozhodnutí NSS, ale i z obecné medializace problematiky, parlamentní diskuze apod. Rozhodnutí žalovaného podle městského soudu ob stojí, a to i s ohledem na počet dalších přestupků, kterých se stěžovatelka dopustila i po vydání rozsudku devátého senátu (čímž se tato věc liší od případu řešeného v rozsudku NSS ze dne 28. 5. 2021, č. j. 2 As 257/2020-37). Žalovaný na vydání rozsudku odkazoval nikoli v rámci posouzení přitěžujících okolností, ale v rámci popisu své obecné správní praxe a jejího zpříšňování.

[31] NSS se ztotožnil se závěrem městského soudu, že i přes uvedenou faktickou nepřesnost rozhodnutí žalovaného ob stojí. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl: „*Všechny zjištěné případy se udály až po vynesení zmíněného rozsudku. Pokud dopravce i po tomto rozsudku nadále pokračoval v protiprávní činnosti, a to ve značném rozsahu, nesl tím riziko mnohem vyšší pokuty.*“ Podstatou tohoto sdělení žalovaného je podle NSS skutečnost, že po vyjasnění právního režimu služby Uber judikaturou došlo k plošnému zvýšení ukládaných pokut v praxi správních orgánů. Byť se stěžovatelka prvních dvou přestupků dopustila při kontrolní jízdě dne 10. 10. 2017, dalších osmi přestupků se dopustila při kontrolních jízdách ve dnech 8. 11. 2017, 13. 12. 2017, 8. 1. 2018, 17. 1. 2018 a 22. 1. 2018. Jak vysvětlil již městský soud, jde tedy o odlišnou situaci oproti rozsudku č. j. 2 As 257/2020-37, kdy byly všechny přestupky spáchány před vydáním rozsudku č. j. 9 As 291/2016-136.

[32] Přes dílčí nepřesnost ve vztahu k první kontrolní jízdě tak toto tvrzení žalovaného převážně ob stojí (k tomu např. rozsudek NSS ze dne 15. 3. 2017, č. j. 3 As 72/2016-31). Ne každá nevhodná formulace v rozhodnutí správního orgánu působí nepřezkoumatelnost rozhodnutí (rozsudek NSS ze dne 28. 1. 2026, č. j. 2 As 127/2025-50, bod 21 a tam citovaná judikatura). Spornou pasáž odvolacího rozhodnutí totiž nelze pojímat izolovaně od zbytku jeho odůvodnění, které se odůvodnění uložené sankce věnuje podrobně a z řady hledisek (s. 11-15 rozhodnutí žalovaného). Nejde o situaci, kdy by městský soud nepřípustně nahradil odůvodnění rozhodnutí správního orgánu, jak namítá stěžovatelka (rozsudek NSS ze dne 27. 8. 2009, č. j. 4 As 30/2008-102). Městský soud pouze uzavřel, že rozhodnutí žalovaného jako celek, včetně dílčího faktického omylu, ob stojí.

IV. Závěr a náklady řízení

[33] Jelikož NSS nepřisvědčil žádné ze stěžovatelčiných přípustných kasačních námitek, zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.). Lze dodat, že z důvodu nadbytečnosti kasační soud neprovedl k důkazu rozhodnutí vydané ve věci jiného dopravce, jak ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhoval žalovaný.

[34] Neúspěšná stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. července 2026

L. S.

Sylva Šiškeová v. r.
předsedkyně senátu